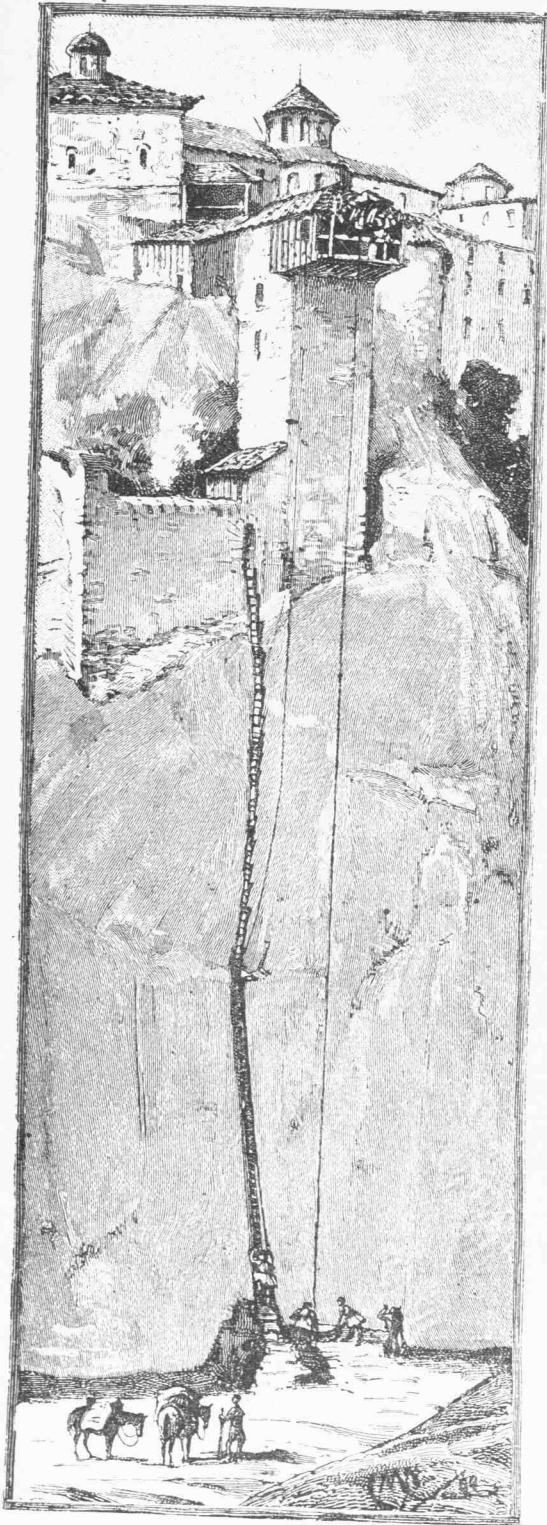

τείνουσι τὰ στέρα. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ἀπροσιτωτέρων ἐκ τῶν φυσικῶν τούτων στύλων ἐκτί-

ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ

σθησαν τὰ ἐναερία μοναστήρια τῶν Μετεώρων, ὀρθότατα ὀνομασθέντα οὕτω, ὧν τινὰ μὲν ἀρμόζον-

ται τόσον προσφυῶς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου, ὡς δακτυλήθρα εἰς τὸν δάκτυλον, ἕτερα δὲ κατέχουσι μέρος μόνον τῆς ἐπιφανείας του. Ἡ μόνη τοποθεσία εἰς τὸν κόσμον, ἐξ ὧν ἔχω ἐπισκεφθῆ, ἥτις παρουσιάζει ὁμοιότητά τινα μετὰ τὰ Μετέωρα, εἶνε ὁ ἱερός βράχος τοῦ Μοναστηρίου, ἐγγὺς τῆς Βαρκελώνης· ἐκεῖ ὅμως τὸ μοναστήριον δὲν ἐγείρεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινὸς τῶν κιδίων, ἀλλ' εἰς κούλωμά τι μεταξὺ. Οἱ βράχοι τῶν Μετεώρων εἶνε πρὸς τούτοις διάτρητοι διὰ πολλῶν ἄντρων καὶ σχισμῶν, ὅπου ἔζων τὸ πάλαι οἱ ἀναχωρηταί, ὅσοι ἐνόμιζον τὰς κοινωνικὰς ἀπολαύσεις τοῦ μοναστηρίου ὡς λίαν ἀνεπαρκῆς σχολεῖον διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ προστίμωνά καταφεύγων εἰς ὑψηλὰ σπήλαια, προσιτὰ μόνον διὰ δυσαναβάτων κλιμάκων, κρεμαμένων εἰς τὸ κάθετον πρανές. Ἰχνη τῶν ἐρημωθειῶν τούτων κατοικιῶν εἶνε ὄρατά, φαίνονται δὲ καὶ τειχογραφίαι, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἀσκηταὶ ἐκόσμουσαν τὰ ἀτερπῆ ἀναχωρητήριά των.

Μετὰ μίξαι καὶ ἡμισείας ὥρας τερπνὸν δρόμον ὑπὸ τὴν σκιάν δρυῶν, ἀφοῦ ὑπερέβημεν τὸ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Τριάδος εἰς τὸν χωριστὸν βράχον του καὶ ἄλλα ἔρημα ἐρείπια ἐπὶ χθαραιότερων κορυφῶν, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν μέγαν ὄγκον τοῦ βράχου, τὸν διατείνοντα εἰς ὕψος χιλίων ὀκτακοσίων καὶ εἴκοσι ποδῶν, ὅστις ἐπιστέφεται ἀπὸ τῶν Μεγάλων Μετεώρων τὰ μοναστήρια. Ὑπεράνω ἡμῶν ἴστατο ἀπότομος βράχος, περὶ τοῦ ἑκατὸν πόδας ὑψηλός, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὕψουται πύργος τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν ὕψους, μετὰ ξυλίνης προσοχής, ἐξ ἧς ἦτο προφανές ὅτι κατεβιβάζετο ὁ κάλως καὶ τὸ δίκτυον. Ἐν τούτοις σημεία τῶν ὀργάνων τούτων δὲν διεκρίνοντο, καὶ οἱ ἄγιοι πατέρες ἐφαίνοντο ἀδιάφοροι εἰς τὴν προσέγγισίν μας. Ἐφρονάξαμεν κ' ἐπιροβολήσαμεν εἰς μάτην· καὶ μόνον μετὰ τινα λεπτὰ σεβασμῆ μορφή προέκυψεν ἀπὸ τοῦ ἐναερίου ἐξοσίου καὶ συνεννοήσεις ἀντηλλάγησαν. Ἀλλ' οὐδέ τότε ἡ ἀνάβασις κατέστη ἀμέσως ἐκτελέσιμος· διότι, ἐπειδὴ δύο μόνον μοναχοὶ εὕρισκοντο ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐχρειάζετο συνδρομὴ εἰς τὸν περιστροφικὸν ἔργον διὰ τὴν ἀναβιβάσασσι. Κατ' ἀκολουθίαν ἐρρίφθησαν σχοινίνα κλίμακες συννημέναι ἑαυτῷ ὡς κρίκος ἀλύσει, καὶ ὧν ἡ κάτω ἄκρα εἶχεν ὑψοθῆ τέως διὰ σχοινοῦ, οὕτως ὥστε ἐφθασαὶν εἰς τὴν κορυφὴν ἑτέρας κλίμακος ἀνερπούσης ἐπὶ τοῦ βράχου ἀπὸ τῆς γῆς.

Αἱ ἀνώτεροι κλίμακες ἤγον εἰς μικρὰν θυρίδα ἐπὶ τοῦ βράχου, δι' ἧς εἶχε ληφθῆ πρόνοια νὰ γίνεται εἴσοδος εἰς τὸ μοναστήριον ἐν ἀνάγκῃ. Ὅταν αἱ κλίμακες ἀναληφθῶσι καὶ ὁ κάλως περιτυλιχθῆ εἰς τὸν ἐργάτην, τὸ μοναστήριον εἶνε ἀπολύτως ἀπρόσβατον, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ δύνανται ν' ἀψηφίσωσι πάντα ἐχθρόν, πλὴν τοῦ τηλεβόλου. Αἱ κλίμακες παρέχουσι δύσκολον τὴν ἀνο-